

fremkommet paa Grund af, at man fra anden Side har søgt at forandre, hvad der en Gang er bestemt ved en tidligere Lov. Hvad der her er gjort, er forøvrigt ikke Andet, end hvad det ærede Medlem selv har været med til ved 2den Behandling at arbejde hen til og slaa fast i et Ændringsforslag til § 7, hvortil han har været Medforslagsstiller. Sagen er, at, naar der er gaaet saa lang Tid hen, inden der er givet Koncession, uagtet Indenrigsministeren er bemyndiget dertil, saa er det ganske vist, at vedkommende Egn bliver utilfreds over, at den ikke ser sit Haab om at faae en Bane opfyldt. Ved 2den Behandling var det derfor ved et Forslag til § 7 foreslaaet at sætte en Grændse i saa Henseende, og det er omtrent det Samme, der her er tænkt paa, idet, hvis Selskabet ikke vil have den Grændse, der engang er bestemt, bør det ikke staa som Noget, det kan gribe til, naar det vil, og undlade at benytte, naar det vil. Naar det ærede Medlem tror, at de omhandlede to Baner ere omtrent ens, saa kan jeg ikke forklare mig, hvorfor han siger, at Følgen vil blive, at Frederiksfundseggen atter vil blive narret for det Haab, som den har. Det staar det sjællandske Jernbaneselskab frit for i dette Dieblis at faae Koncession efter den gamle Lov. Hvorfor vil det da ikke tage den, naar det en Gang er fastslaet i en Lov, saaledes at Thinget ikke skal behøve det ene Aar at vedtage en Lov med en bestemt Regel og saa et følgende Aar gaa ind paa en ny, forandret Plan. Dette er ubehdigt og kan bringe Thinget ind paa en Straaplant, som kan have alvorlige Følger. Jeg ønsker, at, naar en Lov er vedtagen for to Aar siden, skal den ogsaa konsekvent følges.

Bille: Der som Ændringsforslaget under Nr. 1 vedtages, kan det sjællandske Jernbaneselskab ikke ved at anlægge nogen Bane fra et Punkt paa Nordbanen til Frederiksfund vinde de 4 Aar. Og dersom en Minister idag, paa et Tidspunkt altsaa, da en Del Medlemmer af Folkethinget have stillet Forslag om, at denne Bestemmelse skulde gaa ud, vilde give Selskabet Koncession efter Loven fra 1873, saa gad jeg vidst, hvorledes denne Minister vilde blive behømt. Forholdet er ikke det, at hvis vi her vedtage d'Orss. Ændringsforslag, vil den tidligere Bestemmelse dog kunne benyttes. Nei, det er netop det, man afsjærer. Dersom man endda sagde: „Lægges Banen fra Frederiksfund til Frederiksfund, give vi ingen Forlængelse, men vi lade den gamle Begunstigelse staae, hvis der gaas ud fra Nordbanen“ — saa kunde det endda nogenlunde gaa, og saa var der et Valg. Men det gjør man ikke. Man vil nu overhovedet affjære Muligheden for en Forlængelse, og deraf, siger jeg, vil kunne og maa sandsynlig følge, at Egnen mellem Rjøbenhavn og Frederiksfund igjen bliver narret for en Bane.

P. Pedersen: Jeg skal kun bringe det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Petersen) i Grindring, at den Lov, vi her behandle, og den Paragraph, der findes i denne Lov, er ordlydende den samme, som vi behandlede i Folkethinget forrige Aar, og som dengang blev behandlet i et Udvalg, hvoraf det ærede Medlem ogsaa var Medlem, og hele Udvalget var dengang fuldstændigt enigt om at indstille den til Godkendelse. Det forekommer mig derfor noget forunderligt, at det ærede Medlem slutter sig til dette Ændringsforslag om de 4 Aar, thi det er jo det Samme som at trække sig tilbage fra et engang givet Løfte; det maa opfattes saaledes. Naar først denne Lov saaledes engang er vedtagen her i Thinget, som den blev i 1873, og derefter har været forelagt paany til Behandling og da blev henvist til et Udvalg og dette Udvalg enstemmig har tilsaadet Thinget at vedtage Loven uforandret, maa der erved være vaet saa om, at den ogsaa skulde komme til Udførelse. Dertil kommer endnu, at den samme Bestemmelse nu er gaaet igjennem ved 2den Behandling, saa at det forekommer mig, at det er forunderligt, at det ærede Medlem nu vil paaasta, at det ikke er at gaa fra sit Løfte, naar vi nu forandre den i Loven staaende Bestemmelse.

Indenrigsministeren (L o b i e s e n): Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 1 skal jeg afholde mig fra at komme ind paa Grundene for eller imod dette Forslag, men kun tilraade Thinget at stemme imod det. Det forekommer mig, at, naar man ved Lov har givet en Egn Udsigt til en Jernbane, og man ved to Afstemninger under forrige Behandling har godkendt dette sit Løfte, pleier man at staa ved de Løfter, man paa denne Maade har givet, og det vilde vist med Rette gjøre et Slet Indtryk, om man nu vilde komme bort fra et Løfte, som man saaledes havde givet og gjentaaget. — Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 2 angaar, da kan jeg selsølgelig tiltræde det. — Det af mig under Nr. 3 til § 3 stillede Ændringsforslag har til Grund, hvad jeg yttrede under forrige Behandling, at det nemlig forekom mig ikke at være rigtigt fra min Side at udtale mig om den Stilling, som man vilde indtage lige over for Rjøbenhavns Kommune, forinden denne var hørt. Jeg har derfor tilskrevet Magistraten angaaende denne Sag. Magistraten har, da den paa Grund af den Hast, som Sagen havde, ikke kunde faae Leilighed til yderligere Forhandling om den, kun paa sine Begne udtalt, at den ikke vilde finde Noget at erindre imod, at man afgav de Grunde, som Talen var om, paa Veie og Gader til Spor, men at man derimod meget maatte udtale sig imod et Forlangende om, at den aflagte Jernbanestrækning mellem Rjøbenhavn og Bigerslev skulde afstaas uden Bederlag. Nu er her ansøgt, at, da Rjøben-